

عنوان مقاله:

پیوستار قدرت در سیاست خارجی از دیدگاه فروغی

محل انتشار:

پژوهش نامه ایرانی سیاست بین الملل، دوره 7، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

علیرضا صحرایی - دانشجوی دکتری علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد

محسن خلیلی - استاد علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد

مرتضی منشادی - دانشیار علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد

روح اله اسلامی - استادیار علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

پیوستار قدرت در سیاست خارجی دربرگیرنده قدرت سخت (اجبارآمیز، بی واسطه و فیزیکی) و قدرت نرم (غیرمستقیم و بلندمدت و تکیه بر مجاب سازی تا زور) است. برای برساختن پیوستار قدرت در سیاسی خارجی از نوشتار کریستوفر هیلبهره گیری و سپس نوشتارهای محمدعلی فروغی از بازیگران اصلی سیاست در عصر پهلوی اول بازخوانی شد. پرسش اساسی مقاله این بود که کدام یک از جنبه های پیوستار قدرت در سیاست خارجی، بیشتر طرف توجه فروغی بود نوشتار براین فرضیه استوار شد که توجه محمدعلی فروغی در پیوستار قدرت، به ابعاد نرم قدرت در سیاست خارجی ایران بوده است. او با آگاهی از شرایط زمان و معرفت از نظام بین الملل دانسته بود که ایران در ابعاد سخت پیوستار قدرت، توانایی معطوف بهعمل ندارد. این پژوهش بر اساس ماهیت و روش، تاریخی-تبیینی است.

کلمات کلیدی:

ایران، سیاست خارجی، پیوستار قدرت، محمدعلی فروغی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/992615>

